

og i hvilket jeg skal henholde mig til hans Udtalelse, som jeg for øvrigt maa sige forekommer mig at være fuldstændig logisk og rigtig.

Jeg haaber nu, det skulde lykkes ved en Forhandling om det foreliggende Lovforslag at komme til et tilfredsstillende Resultat, saaledes at man i Lovforslaget fik noget mere udførlige Regler end dem, som nu findes der, og man ikke saaledes saa at sige væltede alting ind over Justitsministeren. Det kan jo være meget godt at faa en vidt udstrakt Myndighed til at bringe en eller anden Sag i Orden, men Overdragelsen af et saadant Diktatur medfører ogsaa sine overordentlig store Ubehageligheder. Navnlig medfører det jo et ganske overordentlig stort Ansvar for, hvorvidt der i det enkelte Tilfælde bliver grebet rigtigt ind eller ikke. Det er jo noget, vi ikke pleje at gøre i vore Love, saaledes at overlade alt til Ministeren. Derfor vil jeg meget henstille, om det ikke skulde kunne lykkes ved Forhandlingerne i Udvalget at komme til mere bestemt præciserede Regler. Indenfor disse Regler bliver der selvfølgelig endda et betydeligt Omraade, hvor meget maa overlades til Administrationen.

Endvidere vil jeg henstille, at man ved Overvejelserne i Udvalget søger at komme dertil, at Gennemførelsen af Lovforslaget ikke bliver alt for dyr for Statskassen. Vi vide alle sammen, at naar vi ikke have faaet Statskødkontrol for adskillige Tider siden, ligger det i det væsentlige, maaske udelukkende i de overordentlige Udgifter, der vilde være forbundne dermed; og i saa Henseende frygter jeg noget for, at Lovforslaget, som det nu foreligger, neppe vil naa at blive til Lov, uden at man kommer ind paa Udgifter, som i alt Fald i høj Grad nærme sig til dem, der vilde følge i alt Fald med visse Sider af Statskontrollen. Men imidlertid er dette jo alt sammen noget, der kan forhandles om i Udvalget, og da Lovforslaget jo er kommet til Behandling paa et forholdsvis tidligt Tidspunkt i Aar, er det mit Haab, at man vil naa til en god Ende derpaa i denne Rigsdagssamling.

Anden Viceformand (Thomsen): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) Ordet.

Martin Madsen: Jeg takker den højtærede Justitsminister for hans Udtalelser, som i nogen Maade ville virke beroligende

for de Byer, som nære Betænkelighed overfor dette Lovforslag. Lige overfor de Bemærkninger, den højtærede Justitsminister udtalte angaaende min Opfattelse, skal jeg sige, at jeg ganske deler den af ham udtalte Anskuelse, at det kun er, for saa vidt det tjener til sanitær Betryggelse, at man har denne Kontrol, og ikke for at faa en Indtægt deraf. Og det er kun ud fra det Synspunkt, jeg mener, at Erstatning maatte gives.

Med Hensyn til Ministerens Svar paa Landbrugsministerens Vegne, kendte jeg vel denne Udtalelse af Landbrugsministeren, men den Gang vidste jeg ikke, at det var 5—6 pCt. — ja, der siges endogsaa 10 pCt. — af Svinene, der ere trikinbefængte. Og efter at have hørt det, maa jeg rigtig nok sige, at hvis Ministeren finder det rigtigt fremdeles at lade Svin opdrætte paa Lossepladserne, maa der findes andre Forholdsregler til at imødegaa denne Fare. Det forekommer mig, at dette Procenttal er saa stort, at der bør gribes til Forholdsregler, der kunne bringe det noget ned.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan dog ikke se, at der lettelig kan findes bedre Forholdsregler end at undersøge hvert eneste Svin omhyggeligt for at overbevise sig om, at der ikke er Trikiner i Svinet. Thi saa vidt jeg ved — jeg tilstaar, at dette er et Omraade, som jeg ikke er videre kendt med — kan man ikke finde Trikiner i Flæsk, uden at der har været Trikiner i Svinet. Er Svinet altsaa undersøgt nøje — og jeg tror, at man kan gaa ud fra, at der anstilles nøjagtige Undersøgelser — og viser det sig, at der ikke er Trikiner i Svinet, kan jeg ikke se, at der er nogen Fare ved at nyde Flæsket. Naar der da foretages en saadan Undersøgelse af alle de Svin, der føres bort fra Lossepladserne, kan jeg slet ikke forstaa, at der overhovedet er noget sikrere Middel til at forhindre, at Trikiner ad den Vej komme ud.

Det glædede mig meget, at det ærede Medlem var enigt med mig i Opfattelsen af de Grunde, der have ledet og bør have ledet Købstæderne til Oprettelsen af deres Kødkontrol. For at undgaa al Misforstaaelse, maa jeg dog erindre om mine Udtalelser fra i Fjor. Jeg udtalte den Gang, at hvis man gik til det System, som forekom mig at være det rette, nemlig til slet og ret at ophæve Afgifterne, vilde Købstæderne dog heller ikke kunne forlange nogen Erstatning, thi i saa Fald kom de-